PETRUS PICTAVIENSIS. PETRUS COMESTOR

Frankreich, 13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=901
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ibi nonne parcet ppl̃ ꝓp̃ eos? Et ait dn̄s:
dimittam omni populo ꝓp̃ eos. Te abrahã
quasi paulatim descendens: ait. Si fuerint
xl. v. forsan si quadraginta? Quod si ẋginta?
q̃d si viginti? quid si decem? Et ait dn̄s.
Non delebo eos ꝓp̃ decem. Abiit dn̄s. i. ñ
apparuit post quam cessauit loqui ei.
Et ille reuersus ē in locum suum. Vene
runtq; illi duo angeli qui fuerant cum
dn̄o. ut alij scm̄ quosdam. sodomam ves
pe. sedente loth in foribz ciuitatis. ꝛ ex pec
tante aduentum alicui hospitis. Qui oc̄
rens eis. adorauit: petens ut declinarent
in domum suam. Qui renitentes compu
lit oppido. Ingressisq; illis: fecit conuiuiũ
coquit azima ꝛ comederunt. Tunc uiri ci
uitatis a puero usq; ad senem: uallauerũt
domum. ꝛ dixerunt loth. educ uiros illos
huc: ut cognoscamus eos. Qui ait. habeo du
as filias que ñdum cognouerunt uirũ.
abutimini eis ut libet. tm̃ his mḡ ma
li faciatis. quia ingressi sunt sub umbra
culminis mei. Qd eni fideliũ erat: ab
omni iniuria hospites suos defensare.
Quod aut dixit: pturbatio animi fuit.
ñ consilium. Consilium sane est: ut faci
at quis leui: ne ipse cõmittat graui. Nul
lo aut in quis debet facere leuius mora
le: ne alius cõmittat graui. At illi noluerunt. cum faciebant loth uehementis
sime. Et ecce angli introduxerũt loth. et
clauserunt ostium: illos ñ percusserunt
cecitate. ñ priuatione uisus. hæresia.
quam latine: auidentiam dicẽ possem.
que facit ñ uidere ñ: omnia. hæc ñ est
opus. Qua percussi sunt qui querebant
ebriseum: cum eẽt cum eis. Et discipuli
diu̅ eiusdem mansi. forte: hoc modo
quandoq; queruntur qd in manu tenemus.
Et dixerunt angli ad loth. omnes tuos
educ de urbe hac. Delebimus eni locum
istum. Egressus loth ad generos suos:
ait eis. Surgite ꝛ egredimini quia dele
bit dn̄s ciuitatẽ istam. Non est credendũ
ut aut ieronimus. his qui dicunt loth
habuisse alias filias: a predicti ẋgimbz.
habentes uiros. quę cum uiris submersę sũt.
Sy generos uocat futuros generos. unde
hebraica ueritas habet: egressus est loth
ad sponsos. Qui noluerunt egredi. consue
tudinẽ hanc uerborũ loth esse dicentes.

Mane dissimulante de submersione
loth erure: apprehensum sodomos.
eum cum uxore ꝛ filiabz: statuerunt angli
eritis ciuitatem: dicentes. ne respicias retr̄.
Si in monte saluum te fac. Qui exprimeba
tione nondum plene credens dn̄o: ait. nõ
possum in monte saluari. ne forte appre
hendat me malum ꝛ moriar. forte: senex
frigora mortiũ ꝛ laborem uie phorrebat.
Sy est hic ciuitas parua. ad q̃m fugere suf
ficio: ut saluer in ea. Et ait dn̄s. ñ subũ
tam urbem ꝑ qua locutus es. te ioo: q̃a
dixit parua: uocatum ē nomen urbis
segor. i. parua. Traduit hebreus hanc ur
bem ꝑ mo dictam balam: ꝛ ꝑ salisam. m̃
dicitur ciuitas palme. ꝛ ny saua: uitulã
consternantẽ. quia tercio terre motu ab
sorta sit: post submersionẽ aliarũ quatuor
ciuitatum. Quam diu g̃ fuit loth in ea.
pepercit ei dn̄s. Sy ut dicit ieꝛ: loth timens
consuetum terre ei mocum: egressus man
sit in monte. Egresso itaq; loth de sodo
mis: pluit dn̄s sup ciuitates illas sulphu
rem ꝛ ignem. Pluit dn̄s. a se ipso. eni in
terra: a se enim e celo. uidetur ab impan
te. Pluit aut hec: ut terra in eternum
arescẽt. sine spe tm̃ germinandi ꝛ ita.
grauius puniuit istos: q̃m ꝑ mo peccatores
diluuio. Licet eni illi mensuram excede
rent: tam̃ quasi naturalit̃ peccabant. Et
uniuersos subuertit. etiã parulos: ꝑ
peccatis parentum. Inquo: ꝑ uisum est
illis. ne diu uiuentes: sequerentur exempla
patrum. Etiã est aliquod bonum: reum
non esse: qui glorosus ñ est. potest enim
pauperem non ẽe: qui rex ẽ ñ potest. Et
respiciens uxor loth: uersa est in statuam
salis. quam iosephus dicit se uidisse. et ac
tenus manere. Versa ē g̃ regio in lacum
salsum ꝛ sterilem. qui dicitur mare mor
tuũ. quia nec aues nec pisces in eo uiuunt

Sulphure sodoma.